

s'alcança. Hi ha malalt que en nou dies ha rebut 26 litres i altres injectats am 7 i 9 i més en un sol dia. Dickinson no va temer d'arribar a la dosi maxima de 13 litres en dos dies, essent de 10 litres una injecció.

La lluita ha d'esser sostinguda i tenaç: sols així s'obté l triomph.

(Seguirà)

Secció polylogica

SOBRE L'OTITI MITJA

per **J. RIUS**

PROFESSOR DE LA CLINICA GYNECOLOGICA

Per regla general, sempre que s tracta d'una otiti mitja, se fa referencia a l'inflamació de la caixa del tymjà i de la trompa d'Eustachi, perquè és tal la continuïtat entre les dugues, que lo que comença essent tant sols inflamació de la caixa ben aviat ho és de la trompa, i al revés. Dugues classes d'otiti mitja se consideren com a typos generals: l'aguda i la chronica.

Lo primer que passa en l'otiti aguda és una forta congestió de la mucosa de l'oido mig, donant per resultat la disminució de sa capacitat, obstrucció de la trompa i sordera. En aquest estat pot terminar per resolució, o si continua passar a l'estat dit exudatiu, en el que l'exudat és de vegades simplement mucós i altres ja conté, ademés, bona quantitat de filaments de fibrina, els que arriben a establir adherencies dintre la caixa i vénen a alterar i comprometre la seva sanitat posterior. Si continua l'inflamació, passa l'otiti a l'estat de supuració i ja ls exudats són francament purulents; els microbis que contenen són diversos: unes vegades són estreptococus, i això és lo més freqüent; altres, pneumococus o estaphylococus, etc. Quan l'inflamació continua l seu treball destructiu ja no s veu atacada tant sols la mucosa, sinó que també l periosti, que revesteix els òssos de la caixa, se propaga l'afecte a l'oido intern o destrueix la paret superior, per esser la més prima i la menys resistent, i allavors les conseqüencies són molt dolentes, per quan és quasi segura la presentació d'una meningo-encephaliti, etc.